

at tænke paa, at skønt vi have en Statskonsulent i Hesteavl, synes det dog, som om han nærmest er Konsulent for den svære Hesteavl; han skal ganske vist ogsaa varetage den lettere Hesteavl, men der menes dog nærmest, som sagt, den jydsk Hesteavl. Denne Konsulent maa ogsaa absolut have kastet sin Kærlighed paa de jydsk Heste.

Samme Konsulent er nu absolut ikke stemt for Opdrætningsanstalter, det have vi jo hørt Udtalelser om her i Salen, og forleden henviste ogsaa den højtærede Landbrugsminister til, at Konsulenten havde sagt ved et Møde, at Spørgsmaalet om Opdrætningsanstalter var endnu ikke modent, men maatte siges at befinde sig kun paa Forsøgets Omraade. Det kan jeg nu ikke billige. Udvalgets Medlemmer vare jo i Fjor ovre paa Bornholm og saa den Opdrætningsanstalt, de havde der, og naar man saa den, maatte man indrømme, at de Folk derovre vare komme ikke saa lidt længere end blot til Forsøget. Jeg skal dog ikke komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal, da jeg ser, at det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Blem) har begæret Ordet, og derfor gaar ud fra, at han nok vil give os lidt Oplysning i den Henseende. Saa vidt mig bekendt, og efter hvad der er sagt til mig, har Konsulenten i Hesteavl aldrig været paa Bornholm og set Opdrætningsanstalten derovre, og det kunde der dog have været Grund til for ham, før han sagde, at Opdrætningsanstalterne kun befandt sig paa Forsøgsstadiet.

Der er tilstillet Udvalgets Medlemmer et Nummer af „Hippologisk Tidsskrift“, og det er vel nærmest, for at vi skulde læse et Foredrag, som Konsulenten den 29de Oktober har holdt i Haslev. Man maa sige, at der nægter han sig ikke noget, naar det gælder om at angribe den lettere Hest. Han siger bl. a., at vi have behandlet Hesteavlens mildest talt letsindig herovre paa Sjælland. Hans Udtalelser burde egentlig læses op, men da de ere temmelig lange, skal jeg kun uddrage nogle ganske enkelte Partier deraf. Han siger bl. a., at Hesteavlens paa Sjælland maa betegnes som noget Roderi. Det er haarde Ord, i Særdeleshed naar det kommer fra en Statskonsulent, som skulde varetage Hesteavlens Tary baade paa Sjælland og i Jylland; han skulde hellere retlede Sjællænderne lidt mere end at tage fat paa den Maade. Saa siger han: Det, der er Brug for, er kun Arbejdsheste. Jeg skal senere komme tilbage til det, men det er altsaa paa den Maade, at Hestene fik deres Om-

gang. Naar vi saa endda kunde slippe med det, men det lader til, at vi Sjællænderne ogsaa skulle have vore Hib af Hestekonsulenten. Han siger, at vi ville først og fremmest ud at køre og agere Herskabskuske med vore Køreredskaber, selv om man sidder paa en Møgvogn. Man taler om, at de raske og varmblodige Sjællænderne kunne ikke finde sig i at køre langsomt, men han har i Udlandet set lige saa raske og galhovedede — jeg ved ikke, hvad De siger om det? — Folk som Sjællænderne, og de kunne ganske rolig gaa ved Siden af deres Kærre. Det er paa den Maade, at vor Hestekonsulent varetager den lettere Hesteavl, efter den Maalestok vanker der, men man kunde jo synes, at han kunde tage det en lille Smule anderledes, da han jo dog skal varetage begge Retninger. Der er jo det ved Frederiksborg-Hesten, at den er vanskeligere at opdrætte end den jydsk Hest, den skal have mere Bevægelse og større Dressur, den er i det hele taget en fyrigere Hest, og den skal gaa lidt mere under Pisken, den er ikke i Besiddelse af det godmodige Temperament, som den jydsk Hest er bekendt for. Men vi bruge nu heller ikke her ovre at give vore Heste Sukker eller Mælk. Ja, Mælk det kunne de naturligvis faa til enkelte Tider, men det er kun undtagelsesvis; men Sukker, Æg og saadant noget bruge vi virkelig ikke, jeg tror, at de vilde komme til at se rædsomme ud, hvis de fik noget af den Slags. Nej, vi give dem af det, vi høste paa Lodden, sund Havre, og naar Hesten saa faar Bevægelse, saa faa vi ogsaa en Hest ud af den. Jeg ved godt, at Jyderne ikke ville anerkende Frederiksborg-Hesten, de sige, at den i Reglen er for spinkel o. s. v., men det kommer af, at de ikke have set, hvilke Strabadser denne Hest kan udholde; havde de set det, saa vilde de vist dømme lidt anderledes. Og kan man i Virkeligheden tænke sig nogen smukkere Hest end Frederiksborg-Hesten med det højt oprejste Hoved, det livlige Temperament og i Særdeleshed med den høje Gang? Det er i Særdeleshed det, der sætter Værdi paa Frederiksborg-Hesten, det var noget, som Jyderne kunde have nødig at lægge sig lidt efter med deres Heste, og hvorom alting er, saa maa man jo sige, at begge Avlsretninger ere berettigede, og vi burde ikke staa her og skændes om det og komme saa haardt i Haarene paa hinanden, som vi i Virkeligheden ere komne. (Afbrudelse). Ja, skændes er muligvis et for stærkt Udtryk, men